

157 / 11

Nej till Warszawa

Inbjudan till Warszawa har enligt stadskollegiets beslut icke antagits. Socialdemokrater och kommunister har motsatt sig detta beslut, och Morgon-Tidningen förklarar i en ledande artikel att inbjudningar av detta slag bör accepteras: "Att inte förolämpa sina grannar är en elementär regel för god sammanlevnad." "Avslaget på inbjudan får förmodligen förstås som uttrycket för en dimmig önskan att sent omsider uppträda som frihetshjälte."

Det svenska beslutet är utomordentligt väl motiverat. Som allmän regel borde man på demokratiskt håll kunna vara ense om att i regel inte anta inbjudningar till fester som med nödvändighet gestaltar sig till ett lovprisande av en totalitär, mot alla våra grundsatser fiendlig regim. Därmed är inte sagt att alla inbjudningar från diktaturstater bör avvisas, än mindre att diplomatiskt umgänge med dylika stater bör avbrytas. Det förekommer fall då festligheter i samband med jubileer även i sådana stater har en sådan prägel att hyllningen till de frihetsfiendliga principerna inte blir ett dominerande inslag.

I detta fall är avslaget på inbjudan befogat även med hänsyn till de särskilda omständigheterna vid den befrielse det här gäller. Några månader innan ryssarna intågade i Warszawa hade de möjlighet att understödja det uppror som utbröt i början av augusti 1944 och som först efter mer än två månader nedslogs av tys-

karna. Den ryska armén utanför Warszawa beordrades emellertid att inte ingripa, därför att de upproriska inte var kommunister. Härtill kommer att Ryssland medverkade vid den självständiga polska statens undergång och att den regim som nu härskar i Polen i realiteten är en av ryssarna uppehållen minoritetsdiktatur, förhatlig för nationens flertal. Att ombud för Stockholm skulle tjänstgöra som statister vid firandet av denna "befrielse" och denna regim vore högst motbjudande. Socialdemokraternas uppträdande är ett bevis för att partiet fortfarande reagerar på ett annat sätt då det gäller kommunistiska diktaturer än då det gäller diktaturer av fascistisk art. Man kan väl utgå ifrån att ingen demokrat skulle tänka sig möjligheten av att Stockholm representerades vid exempelvis en fest där Francos "befrielse" av Madrid från den republikanska regimen högtidlighölls.

Det är betecknande att av de fyra skandinaviska länderna endast Finland antagit inbjudan. I Köpenhamn har man sagt nej, och de demokratiska partierna synes härutinnan ha varit eniga. I Oslo har ett beslut att säga ja kastats om sedan den socialdemokratiske ordföranden i formannskapet av sagt sig uppdraget att resa, och även här har blott kommunisterna ställt sig kritiska mot avslaget. Detta belyser bäst det obehagliga i de stockholmska socialdemokraternas ställningstagande.